

УВОДЪ КЪМЪ ЕВРОПА.

Естественни-тѣ и духовни-тѣ прѣимущество на Европа
прѣдъ други-тѣ чести на свѣта.

Цѣло-то земно кѫлбо е прѣдназначено за человѣческо живелище; нѣ человѣци-тѣ се заселяватъ повече въ тази страна, въ коя-то намиратъ по-много сгодности за животъ. Азия, до нейдѣ и Африка, ако и да сѫ най-стари-тѣ человѣчески живелища; нѣ Европа днесъ е по-населена отъ тѣхъ. Въ Европа на една четвъртина миля, срѣдне число, живѣятъ до 1500 ч.; въ Азия на сѫщо-то пространство — 1000 ч.; въ Африка — 500 ч.; въ Америка — 100 ч.; а въ Австралия — 25 ч. Освѣнъ гѫсто-то население въ Европа, человѣкъ е достигналъ много по-високо до свое-то назначение, отъ колко-то въ други-тѣ чести на свѣта. Въ Европа народи-тѣ напрѣднали въ развитие-то, науки-тѣ и искуства-та, а тѣй сѫщо и въ нравственно отношение до толко-съ, що-то други-тѣ чести немогатъ и да се сравняватъ съ нея. Европа нито по голѣми-на-та си надминува други-тѣ чести (тя захваща $\frac{1}{13}$ ч. отъ суша-та), нито по климата, нито пакъ по растително-то и животно-то царство; най-послѣ тя и въ История-та по късно се е явила отъ Азия и Африка.